

ŠKOLNÍ
ČASOPIS

MYŠÁRNÍK

Č. 4

Prosinec 2014 – Leden 2015 – Únor 2015

6. ročník

Den otevřených dveří

Obsah tohoto čísla

Ohlédnutí za Dnem otevřených dveří	1
První vysvědčení	6
Česko sportuje	11
Lyžařský výcvik	13
Standa Mrkvička	27
Hobit: Bitva pěti armád	29
Bludiště	32

Informační tabule

Dne 14. 1. 2015 se na naší škole poprvé v tomto školním roce oficiálně otevřely dveře i pro jiné osoby, než jsou naši žáci. Většina návštěvníků se přišla podívat na prostředí, ve kterém se vzdělávají nebo teprve budou vzdělávat jejich děti. Při této příležitosti jsme se rozhodli jim položit pár otázek...

1. Proč jste se rozhodli navštívit naši školu právě v tento den?

- Protože bychom se právě na tuto školu chtěli zapsat do první třídy
- Protože sem chodí moje vnučka, a tak jsem se přišla podívat, co je tady nového.
- Protože sem chodí moje dvě děti.
- Protože je Den otevřených dveří.
- Protože sem naše holky chtějí chodit do školy, tak jsme se chtěli podívat, jak to tady vypadá.
- Abych dceři ukázala, kam bude chodit do první třídy.
- Protože máte Den otevřených dveří a my jsme tady s mateřskou školkou, takže jsme se s našimi sedmi předškoláky přišli podívat, co je čeká.

2. Líbí se vám naše výzdoba?

- Určitě ano, protože nám se velice líbí ruční práce.
- Líbí, máte ji moc hezkou. Obdivuji, jak jste šikovní.
- Ano.
- Líbí.
- Líbí a moc.
- Ano líbí, je to všude vyzdobené a samozřejmě jiné než před lety.
- Nám se líbí moc, protože tento a minulý týden jsme také ve školce měli téma sněhuláků, takže si děti hned všimly, že máte sněhuláky, velice je to zaujalo.

3. Co si o naší škole celkově myslíte?

- Tak my ji moc neznáme, ale určitě je zde velmi dobrá úroveň vzdělávání, slyšeli jsme jen samou chválu.
- Chodil sem syn a chodí sem vnučka, takže je asi vše v pořádku.
- No, tak je tady něco dobré, ale i špatné. Takže průměr.
- Že je dobrá.
- Je to stará budova, ale je to tady opravdu hezké, plné barev.
- Myslím si, že je to nejlepší škola ve Svitavách.
- No, vzhledem k tomu, že jsem nejen učitelka, ale i matka dvou dětí, tak si myslím, že úroveň školy je nadprůměrná. V podstatě by se dalo říct, že jsem spokojená.

4. Vzpomínáte hezky na vaše školní léta?

- Určitě ano, i když tuto školu jsme nenavštěvovali.
- Na ty už opravdu jen vzpomínám, ale moc hezky.

- Ne, protože školu jsem nesnášela.
- No, jak kdy, ale ano.
- Docela jo.
- Ano, ráda jsem sem chodila, takže ano.
- Vzpomínám, já jsem sem také chodila do této školy, už je to dvacet let a já na to vzpomínám velmi dobře.

5. Našli byste něco, co se vám tady nelíbí. Myslíte si, že by bylo dobré to změnit?

- My bychom lobovali za větší tělocvičnu.
- Tak to jste mě zaskočili. Někdy mám takové myšlenky, ale zrovna teď mě nic nenapadá.
- No, občas slyším něco o horších učitelích, ale nevím, co bych vám k tomu řekla.
- Nic takového jsem nepotkala, takže dobrý.
- Já myslím, že ne, ale velmi oceňuji zabezpečení školy.
- Možná se mi nelíbí jen přístup do jídelny. Děti musí školu obejít a nemohou chodit průchodem.
- Tak to netuším. Líbilo by se mi, kdyby známky mohly být na internetu.
- No, líbí se mi družina, tou jsem příjemně překvapená, také interaktivní tabule. Ale jako rodiči mně vadí dlouhé fronty u rodičovských schůzek, kde si člověk nemá ani kam sednout.

Pár fotek, které zachycují průběh dne.

Řešení kvízu

Ukázka fyzikálních a chemických pokusů.

Prohlídka školy.

Eliška Hanzlová

PRVNÍ VYSVĚDČENÍ

Jelikož se blíží pololetní vysvědčení, rozhodli jsme se vyzpovídat naše deváťáky. Jejich vysvědčení pro ně teď bude opravdu důležité, protože se jim připočítává k přijímacím testům. Pojďme se podívat, jak se na to ale koukají oni sami.

1. Jaký máte pocit z pololetního vysvědčení?

Bára Konečná

Tak já doufám, že oproti minulému roku se to hodně zlepšilo, takže opravdu doufám, že to bude dobré.

Filip Valenta

Tak já si myslím, že oproti minulému roku se to zhoršilo, ale nevím ještě jak moc..

Petr Štverák

Já vím, že oproti minulému pololetí se to dost zhoršilo, čekám i čtyřky.

Lea Císařová

Myslím, že je to lepší než minulý rok.

Verča Ettlová

Já mám dobrý pocit.

Aneta Kakačová

No, mohlo by to samozřejmě být lepší.

2. Už víte, na jaké školy chcete jít? Jaké to jsou?

Míša Mířková

Chtěla bych jít na Střední pedagogickou školu buď do Přerova, nebo do Boskovic.

Kačka Kotková

Gymnázium v České Třebové a tu druhou školu zatím nevím.

Eliška Hanzlová

Ano, chtěla bych se dostat na Anglické gymnázium do Pardubic nebo na Gymnázium do Svitav.

Adam Kopecký

Tak, já chci jít na elektrikáře do České Třebové a myslím, že se tam asi určitě dostanu.

Vášek Jordán

Chtěl bych jít do Litomyšle na chovatele cizokrajných zvířat.

Jára Dvořák

Chtěl bych jít na Gymnázium ve Svitavách nebo na Obchodní akademie ve Svitavách.

Honza Ventura

Chtěl bych na Střední školu automobilní v Ústí nad Orlicí.

3. Připravujete se nějak na přijímačky? Máte z nich strach?

Eva Junková

Mám strach z přijímaček, ale věřím si, že je udělám.

Adéla Hanzlíková

Strach z přijímaček mám, ale myslím si, že oproti minulému roku jsme velmi ve výhodě, takže si věřím.

Jana Stopková

Na jedné škole přijímačky dělat nemusím, ale jinak z nich ani strach nemám.

Terka Kinclová

Ne, nepřipravuji se, ale mám strach, protože kdo by ho neměl.

Natka Nedomová (9. A)

Mám strach.

4. Snažili jste se teď více, když víte, že se vaše vysvědčení připočítává k přijímačkám?

Míša Mifková

Ne, tak normálně jsem se snažila.

Kačka Kotková

Nesnažila jsem se a taky se to projevilo.

Filip Valenta

Ano, učil jsem se víc, ale spokojený s tím nejsem.

Honza Procházka

Mně se počítala jen osmá třída a už jsem přijatý, takže ne, nesnažil jsem se víc.

5. Mluví vám vaši rodiče nějak do výběru škol?

Adéla Hanzlíková

Ne, rodiče mi řekli, že je to pouze na mně, co chci dělat.

Honza Lněnička

Ne, mně rodiče řekli, že jim je to prostě jedno, kam půjdu.

Petr Štverák

Mně máma dala seznam škol v České Třebové, abych si nějakou vybral, protože Česká je podle ní nejlepší.

Aneta Kakačová

No, tak mamka se mě snaží přemluvit, abych šla na nějakou školu, která mě bude bavit.

Kristýna Valová

Mamka mně do toho vůbec nemluvila, rozhodla jsem si to úplně sama.

6. Co si myslíte, že z vašich známek by na střední škole bylo dobré vylepšit?

Eva Junková

Já se budu snažit vylepšit si hlavně češtinu, matematiku, a když tak i cizí jazyk.

Bára Konečná

Tak určitě matematiku a trochu češtinu.

Vášek Jordán

Na střední by bylo potřeba vylepšit asi matematiku a češtinu.

Verča Ettlová

Asi češtinu a angličtinu.

Eliška Hanzlová

Zřejmě jenom matematiku, ale tu si chci vylepšit o hodně.

Terka Kinclová

Zeměpis, přírodopis a dějepis, prostě to, co se dá naučit nazpaměť.

7. Chtěli byste tady zůstat a být pořád „dítětem“, nebo už se nemůžete dočkat, až budete pryč, a proč?

Jana Stopková

Těším se na nové lidi, ale místní spolužáci mi budou chybět.

Aneta Šínová

Jo, těším se ze základní školy, protože poznám nějaké nové lidi, ale zároveň mně naše třída bude chybět.

Adéla Hanzlová

Ano, ale i ne, protože mi přijde, že letos ten rok hrozně rychle utíká.

Adam Oulehla

Těším se, až odejdu a poznám nové lidi.

Natka Nedomová (9. A)

Těším se na novou školu, a myslím si, že po těch letech to bude i příjemná změna.

Honza Procházka

Vůbec chybět mi to tady nebude a těším se, protože poznám hodně nových lidí.

8. Jaký je váš celoživotní sen a čeho chcete v životě dosáhnout?

Kuba Kišac

Nevím, snad to přijde časem.

Adam Kopecký

Já bych se chtěl naučit hrát pořádně hokej a dostat se do NHL.

Bára Konečná

Chci být v práci úspěšná a hlavně si přeji, aby na mě rodina byla hrdá, a to v čemkoliv.

Terka Vetrová

Chtěla bych dobře vystudovat školu, sehnat dobrou práci a mít slušné peníze.

Jára Dvořák

Ničeho nechci dosáhnout, já už teď mám všechno.

Simka Fedrselová

Zatím jsem o tom moc nepřemýšlela.

9. Co říkáte na nové přijímací řízení? Jste rádi, že nejsou všeobecné testy?

Lea Císařová

Je to lepší, protože toho nebudeme muset dělat tolik.

Petr Štverák

Ano, jsem rád, protože bych to asi nezvládl. Nové testy jsou lepší.

Honza Ventura

Mně je to docela jedno, že se to změnilo, protože já je stejně dělat nebudu.

Terka Kinclová

Já jsem zklamáná. Obecné studijní předpoklady bych měla radši než matematiku, protože mě bavily.

Verča Ettlová

Jsem ráda, že všeobecné testy nejsou, protože bych asi moc neuspěla.

10. Byli jste se podívat na nějakém Dni otevřených dveří, zajímáte se nějak o svou budoucí školu?

Míša Mífková

Ano, byla jsem se podívat na Dni otevřených dveří v Boskovicích i Přerově a víc se mi líbilo asi v Přerově.

Honza Lněnička

Byl jsem, líbilo se mi tam a sleduji i web školy.

Jana Stopková

Já jsem se byla podívat na třech školách. V Boskovicích, tu jsem vyloučila a pak dvakrát v Pardubicích, tam se mi víc líbila soukromá škola.

Simka Fedrselová

Ano, byla jsem se tam podívat a sleduji web kvůli novinkám a jiným důležitým informacím.

Aneta kakačová

Ano, byla jsem se tam podívat a jsem z toho opravdu nadšená.

Marek Tichý

Já jsem byl na dvou školách v Moravské a České Třebové a lepší je to pro mě v Moravské.

Eliška Hanzlová

Míša Bolcárová

I několik nestydlivých osmáků nám odpovědělo na pár otázek ohledně jejich vysvědčení.

1. Co si myslíte, že dostanete na vysvědčení?

Hanka

Bohužel dvě čtyřky.

Valča

To se neříká (smích). Ale když se už ptáte, tak určitě samé jedničky.

Terka J.

Asi pár trojek.

Dája

Samé jedničky, ha (smích).

Sabča

Určitě se najdou i nějaké trojky.

Pomůže vám toto vysvědčení, abyste se dostali na školu, kterou byste rádi studovali?

Sarah

Doufám, že ano, ale záleží, jestli jen na jednu, anebo na obě (smích).

Terka J.

Zatím nemám vybranou školu, ale myslím, že ano.

Sabča

Zatím si nejsem jistá, kam půjdu, takže nemůžu odpovědět jistě, ale myslím, že ano.

Máte něco slíbeného za vysvědčení?

Ondra

Ne, nemám.

Terka J.

Nevidím v tom žádný důvod.

Dája

Já myslím, že ne, ale možná se i něco naskytne.

Sabča

Nic se mi nevybavuje, takže nejspíš nějaké peníze.

Budou rodiče s vaším vysvědčením spokojení?

Hanka

Nejspíš moc ne.

Valča

Ano, určitě budou.

Terka J.

Já myslím, že jim moje vysvědčení vadit nebude, ale zrovna jásat z něj také nebudou.

Dája

Ano, zajisté.

Sabča

Nejspíš ne.

Budete se svým vysvědčením spokojeni vy?

Ondra

Ne, nebudu.

Terka J.

Ale ano, docela budu, může to být i horší.

Dája

Ano, budu a velmi.

Sabča

Já ano.

**Sarah Sleamanová
Michaela Martínková**

ČESKO SPORTUJE

Česko sportuje představuje program, který se zabývá zdravým stylem v České republice. Vznikl za podpory Mezinárodního olympijského výboru, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva zdravotnictví, České televize a dalších partnerů. A proč vám o tom vlastně povídám? Protože naše škola je do programu zapojena. Tento program spočívá v tom, že plníte 8 disciplín během roku a pak dostanete vysvědčení, které vám ukáže, v čem jste dobří.

Disciplíny jsou:

1. Hluboký předklon.

2. T běh.

3. Zkrácené sedy lehy.

4. Postoj čápa.

5. Běh na 60 m.

6. Běh na 1000 metrů

7. Trojskok.

8. Hod basketbalovým míčem z místa.

Lucie Šimková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

7. třída

Ve dnech 18. 1. - 23. 1. 2015 se uskutečnil lyžařský výcvik 7. třídy v Čenkovicích. Na lyžařský výcvik se všichni sedmáci těšili. Dohled nad žáky vykonávaly paní učitelky Judová, Hendrychová a Báčová. Bohužel hned v pondělí si poranila nohu paní učitelka Hendrychová a musela odjet domů. Na její místo nastoupil pan učitel Šlimar. Sedmáci byli rozděleni do dvou družstev lyžařů a nelyžařů. Kromě lyžování byl pro žáky zajištěn program, který měli připravený vyučující nebo si ho připravili žáci sami. Určitě největší úspěch měla závěrečná diskotéka v režii pana učitele. Na konci týdne proti sobě nastoupila družstva, aby prokázala svou zdatnost ve slalomu. Potěšující bylo, že se takřka všichni dokázali udržet na lyžích, čímž byl základní záměr lyžařského výcviku naplněn. V průběhu celého týdne jsme si užili spoustu legrace, jen je škoda, že nám chybí obrazový materiál, který byl za záhadných okolností odcizen panu učiteli, jenž celý náš lyžařský výcvik mapoval.

Lucie Šimková

8. třída

Také osmáci vyrazili ve dnech 25. 1. – 30. 1. 2015 na lyžařský svah v Čenkovicích. Pod dohledem paní učitelky Judové, Báčové a pana učitele Šlimara jsme zažili plno zábavy a legrace. Byli jsme rozděleni do dvou družstev: lyžaři a nelyžaři. Lyžaře vedl pan učitel Šlimar a nelyžaře paní učitelka Judová. Bydleli jsme v chatě Vigona. Nelyžaři se naučili udržet se na lyžích a dělat obloučky. Lyžaři se zdokonalovali v lyžařském umění. Od pondělí už nelyžaři jezdili na vleku s kotvou, což byl veliký pokrok, protože dopoledne to některým vůbec nešlo, dokonce někteří z kotvy stále padali. V průběhu výcviku jsme zažili nejen úsměvné příhody lyžařského charakteru, ale užili jsme si zábavy i jinak. Nejlepším zážitkem se stala asi koulovačka, která byla ve středu. Všechny nás moc bavila, protože jsme si odpočinuli a nabrali nové síly. Na konci každého dne se hrála postřehová hra. Spočívala v tom, že jsme si měli zapamatovat věci z toho dne. Svůj program si připravili děvčata i chlapci. Poslední večer jsme uspořádali diskotéku, která neměla chybu. Lyžařský výcvik se nám všem moc líbil, nejraději bychom se do Čenkovic zase vrátili. A že o zábavu skutečně nebyla nouze, to dokazuje i obrazový materiál na následující stránce.

Michaela Martínková

Neděle

Tak, konečně je to tady. Jedeme na lyžák!

V den odjezdu jsme se shromáždili u autobusu a nechyběli ani rodiče, kteří se se svými dětmi přišli rozloučit.

Dojeli jsme, vybalili jsme si a
čekal nás večerní program,
zahájený postřehovou
soutěží.

Pondělí

V pondělí jsme na nic
nečekali a rozdělení do
dvou družstev jsme
vyrazili na svah.

Začátečníci pod
vedením paní uč.
Judové.

A "lyžaři" pod
vedením p. uč.
Šlimara.

A opět večer po
denním lyžování
nás čekal večerní
program.

Úterý

V úterý nás čekal
"vřele" přijatý budíček
pana učitele Šlimara.

Ani další den jsme
nezaváhali a vyrazili
na svah.

*Družstvo paní
učitelky Judové.*

Večer nás pro změnu od
jiných večerů přijely
navštívit paní učitelky
Maděrová a
Hendrychová s panem
ředitelem Sehnalem.

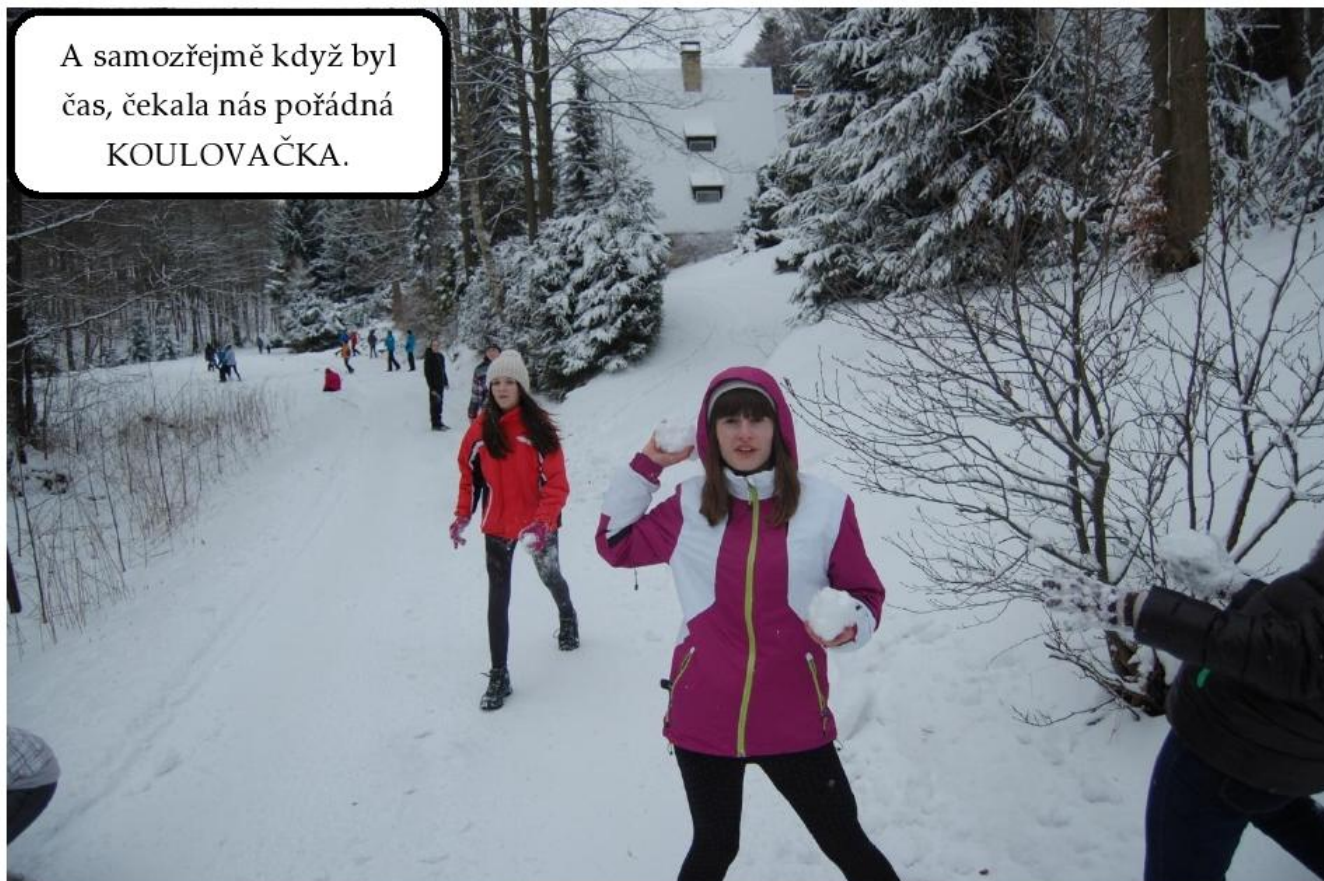
Středa

Ve středu nás čekala
procházka a oběd
v blízkém penzionu.

A samozřejmě když byl
čas, čekala nás pořádná
KOULOVAČKA.

A na večerní program
nás čekala přednáška
člena horské služby.

Čtvrtek

Další den byl
zahájen jako vždy
lyžováním.

Večer se předávaly
diplomy za
všemožně věci.

A večer nás
čekala
"diskotéka"

Samozřejmě zde
nechyběl tým
věrných
roztleskávaček.

A photograph showing a group of young men, likely students, sitting in a row and cheering enthusiastically. They have their arms raised high in the air. The man in the foreground on the right is wearing a red t-shirt. The man next to him is wearing a blue t-shirt. The man further back is wearing a grey t-shirt. They are all looking towards the left side of the frame. The background is a plain wall with a wooden door frame visible on the left.

Pátek

No, a v pátek
jsme se vrátili
domů.

Vojta Švihel
Vojta Patrovský

STANDA MRKVIČKA

Dobrodružství Standy Mrkvičky

Začátek cesty

Mezi poli se po vyjeté cestě drkotal povoz, farmář jel na trh. Kolo náhle najelo na kámen. Muž řídící povoz nadskočil a zaklel, protože mu vypadla bedna plná mrkve a na zemi se rozlámala. Jedna z mrkví vyskočila z bedny a spadla do zakalené kaluže, a tak když muž zbytky bedny zvedal, této mrkve si vůbec nevšiml. Povoz odjel.

Bylo тихо. Náhle kaluž s podivnou tekutinou začala žbluňkat a bublat. Z louže se zvedla postava, byla to mrkev s dlouhými zelenými vlasy, které jí stály na hlavě. „Fuj! Bahno. To je hrůza.“ řekla mrkev a vylezla z louže. Na břehu se oklepala. Začala nahlas přemýšlet: „Tak, konečně jsem utekl. To bude život. Počkat, kde mám batoh? Ach ne, kde je?“ Mrkev se počala rozhlížet. Svůj batoh spatřila na druhém okraji kaluže a rozběhla se pro něj. Nebyla to velká louže, ale pro malou mrkvičku to byl kus. Doběhla k batůžku a okamžitě ho prohledávala. „Křesadlo, pazourek, lano, klobouk, nožík, váček a dýmka. Je tu vše. Hurá!“ Radovala se mrkev a hodila si batoh přes ramena, bylo na něm bíle křížkovým stehem vyšito - majetek Standy Mrkvičky.

Standa stál a koukal se po okolí. Cesta se nacházela uprostřed obrovského pole, které bylo zrovna v době odpočinku. Standa se nechtěl vracet tam, odkud před chvílí přijel povoz, jelikož tím směrem ležela mužova farma, na níž vyrostl. Druhým směrem cesty ale také nechtěl jít, a proto šel po poli. Terén to byl úděsný, malý Standa se bořil do hlíny a zakopával o drny. „Jau. Au. Hrom do toho.“ Zavzdychal po každém spadnutí. Začal uvažovat, že jít polem asi nebyl nejlepší nápad, zvedl hlavu a přímo před ním se tyčil mohutný keř. Přistoupil blíž a z batohu vytáhl nožík. Uřízl jím větvičku přibližně jeho velikosti a nůž schoval. Opřel se o větvičku a prohodil: „Co bych to byl za dobrodruha bez hole.“ S úsměvem na tváři se vydal zase na cestu. Nechtělo se mu keř obcházet, a tak se brodil skrze něj. Byl to boj. Už jednou nohou vykročoval ven, ale hned za keřem země rychle klesla. Skutálel se dolů...

Na pokračování tohoto příběhu z pera Vojty Patrovského si ale musíte počkat do příštího čísla.

Vojta Patrovský

A takhle vidí Standu Mrkvičku ilustrátor a autor příběhu Vojta Patrovský.

HOBIT: BITVA PĚTI ARMÁD

Filmová nabídka se tento měsíc týká posledního dílu z trilogie Hobit. Pokud byste si chtěli přečíst knížku a tuto pasáž najít, tak tento díl zabírá cca posledních 60 stran.

Film začne tam, kde skončil minulý díl. Ocitneme se nad Jezerním městem, na které co nejdříve přiletí drak Šmak. Všichni se snaží utéct, hlavně děti a ženy. Na největší lodi je i starosta se svým „poskokem“ Alfridem a celou kupou zlata z pokladnic. V nepřekonatelné panice se všichni starají pouze o svůj vlastní život, ale nikdo nemyslí na vězně, kteří se z cel nemohou dostat bez pomoci jiných. Po přiletu draka je skoro celé město rozbourané a spálené na popel.

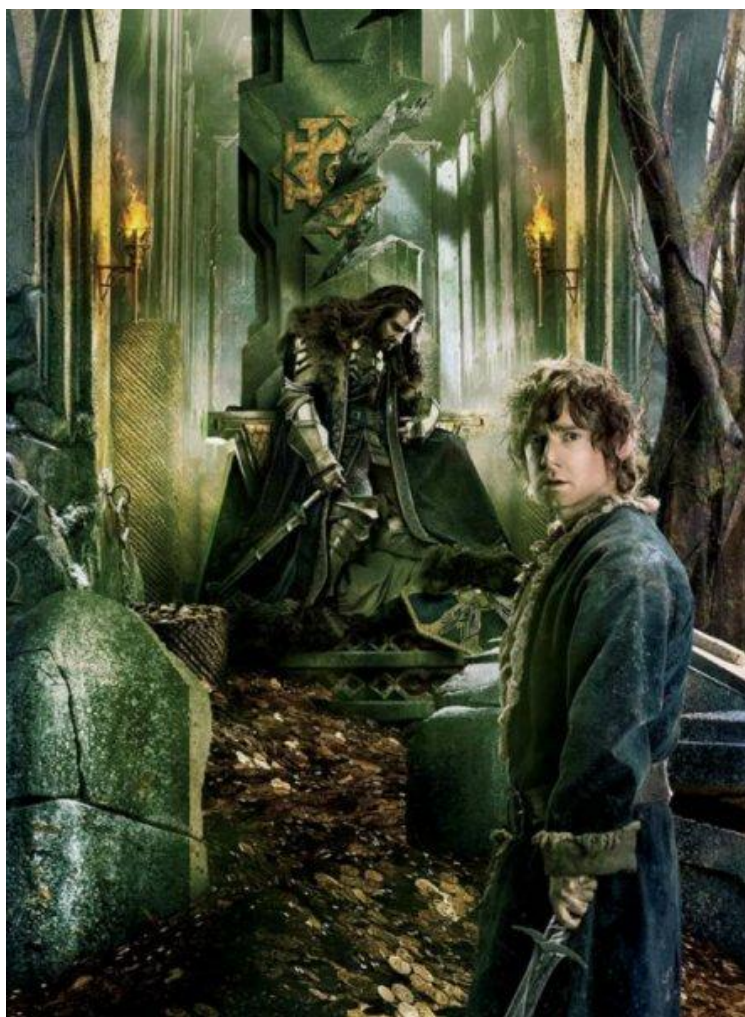
Tady můžeme vidět vzhled Azoga, trochu strašidelné, že?

Všem obyvatelům se sice podaří uprchnout, avšak do města se vrátit nemohou, a tak je napadne zabydlet se v hoře nedaleko od nich. V hoře se skrývá právě Torin s trpaslíky. Elfí armáda se svým králem obklíčí město s dobrými úmysly. Má v plánu pomoci lidem a bojovat proti trpaslíkům. Bard se rozhodne vyjednávat s trpaslíky a najít tak kompromis vyhovující oběma stranám. Nejnapínavější část má však teprve přijít, a to v tu chvíli, kdy se Bilbo Pytlík odváží dát Elfům a lidem srdce hory, aby ho vyměnili za diamanty a zlato. Jakmile se Torin tuto novinu dozví, nevěří, že je srdce pravé, a proto Bilbo předstoupí a přizná, že srdce měl u sebe a že ho propůjčil právě Elfům a lidem. To je poslední kapička do poháru, který o boji neustále rozhodoval, a tak je nucen Torin k válce povolát svého bratrance s jeho trpasličí armádou. Do bitvy se přidají i skřeti v značné přesile a donutí spojit trpaslíky a lidi spolu s Elfy dohromady. Torin nehodlá opustit zlato, a tak kvůli své slepotě se do bitvy nehodlá přidat. Po nekonečně prolívající se krvi už neprahne ani kamínek na zemi. Bojovníci neztrácejí naději, ženy se starají o své, ale i cizí děti a čekají na Torina s trpaslíky. Nakonec si skřeti připraví lest a rozhodnou se povraždit všechny do jednoho. V poslední scéně bitvy se spolu utkají samotný Torin a jeho úhlavní nepřítel Azog. Ani jeden nevyhraje a oba zemřou.

Bilbo Pytlík se vrátí domů, ale co nevidí, starosta vesnice prodává jeho dům spolu se zahrádkou. Musí prokázat, že je to on, a tak předloží smlouvu s Torinem, na které stojí, že mu je zavázán sloužit. Starosta se zeptá, kdo je to ten Torin, a doví se, že je to Bilboův bývalý přítel. A tak končí tento díl.

Najednou se ocitneme o několik let později. Zde je Bilbo už poměrně starší, ale hlavně zde začíná první díl Pána prstenů.

A tady pár záběrů z tohoto velkofilmu.

Sára Sleamanová

BLUDIŠTĚ

Možná se k našim čtenářům nedostala informace o obrovském úspěchu našich osmáků. Reprezentovali totiž naši školu v soutěžním pořadu Bludiště natáčeném v ostravské televizi. A vedli si více než dobře...No, posuďte sami.

Dne 3. února 2015 vyrazila naše třída a pět šestáků do Ostravy na natáčení televizního pořadu **Bludiště**. Jeli jsme s paní učitelkou Maděrovou a Škeříkovou. Odjžděli jsme s velkým předsevzetím - vyhrát!!! A to se také podařilo a rovnou třikrát. Soutěžní tým ve složení **Jonáš Navrátil, Martin Spěvák, Verča Jiráčková a Dája Navrátilová** (ta byla potom zastoupena **Vojtou Patrovským**) prokázal, že máme nejen sportovní nadání, ale že ani se znalostmi na tom nejsme zrovna špatně. Samozřejmě velkou zásluhu na našem úspěchu měli i fandící spolužáci, kteří povzbuzovali soutěžící opravdu velmi intenzivně. Sice jsme třikrát vyhráli, ale ani jednou se nám nepodařilo zdolat tzv. balancovník (*Pozn. red. – převzato: Balancovník - to je taková hnusná věc ve tvaru kružnice, na níž je připevněna plastová obruč, uprostřed jsou umístěny tři důlky, to všechno se musí na čtyřech tyčích zvednout a dostat čtyři barevné koule do správně barevné díry. Achich.*) Ale nám to nevadilo, protože naši soutěžící byli stejně nejlepší. Domů jsme si přivezli tři plyšové bludišťačky, které můžete vidět v naší třídě. Úspěch ocenil nejen náš pan ředitel, ale i pan starosta Šimek, který soutěžnímu týmu předal malou pozornost. A kdy nás můžete vidět na televizních obrazovkách? **11., 18. a 25. dubna 2015 na programu ČT.**

CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ?

Rozhovor s paní učitelkou Petrou Škeříkovou

Ohlédnutí za zápisem do 1. třídy

Návštěva divadelních představení

Sport

Filmová nabídka

Jak uspěli deváťáci u přijímacích zkoušek

...a mnoho dalšího

Na tomto čísle se podíleli: Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Míša Martínková, Martina Mudrochová, Vojta Patrovský, Sarah Sleamanová, Jana Stopková, Lucie Šimková, Vojta Švihel